

подобныте, треба ꙗко ѿустата си да ги приймаме
вз рѣцѣте, и да ги полагаме въз паничката на
ѣднѧ странѧ.

Не треба да идѣме нитѡ сосз многоу голѣмо
кочѣнїе, за да не ѡтагчаваме дрѣгите, нитѡ
пѧкз сосз многоу голѣма борзость и несѣитость
но сз пристѡйна ѡумѣренность.

Предѧ да глѡтнеме ѣдинотз зѧлогз, не тре-
ва да взѧмаме дрѣги, и зѧлозите не треба да
са толкѡ голѣмы, за да ни испѡлнатз ѡустата.

Когдѧто жѡакаме, да не вѣеме ѡустныте си
ѣднѧ ꙗко дрѣга, нитѡ дрѣго нѣкое плескѧнїе да
прѧвнме сз ѡустата си.

Не треба да намирсѣваме ѣстїето предѧ да
го влѡжнме въз ѡустата си, наипѧче ѡнова, коѣ-
то дрѣгите ще ѡупотреблѧватз.

Непристѡйно ѣ да приносиме на дрѣгого ꙗко ѡ-
нсѡ ѣстїе, коѣто ѣ въз паничката нѧша, и ꙗко
коѣто сме мѧ ѡуже вкѣсѧли. Подобноу ѣ не-
пристѡйно да приносиме и чѧшѧта на дрѣгого,
коѣто мѧ досѣгнахме сосз ѡустныте си, илѧ
хлѧвотз коѣто захѧпахме, илѧ нѡжотз и вѧ-